

Въ тоя походъ сѫ били изплашени и турци и руси. Близо до Драгоданово, Дибичъ получава известие отъ везира, което, впрочемъ, било отговоръ на Дибичовото предложение слѣдъ боя при Кюлевча (до Шуменъ). Везиръ пише лъ, че „тъй като се намиралъ въ невъзможностъ тогава (при Шуменъ) да приеме рускитѣ условия, сега, когато чуждитѣ посланици се събрали въ Цариградъ и прѣговоритѣ за миръ сѫ взели благоприятенъ обратъ, то кръвопролитието по-нататъкъ е безполезно“. Съ една дума, везиръ искалъ примире и даже питалъ за мястото, дѣто да се срѣщне съ Дибича. „Това известие, пише Молтке, зарадва всички руси, тъй като всички бѣха умислени отъ войната, а още повече, че се намираха въ неизвестностъ отъ изхода ѝ подъ Балканъ“.

Дибичъ изпраща единъ офицеръ да иде въ Сливенъ, за да прѣдаде отговора му, тъй като подозиралъ, че везиръ гледаляръ да спечели врѣме и стигне въ Одринъ.¹⁾ Офицерътъ не влѣзалъ въ града, а прѣдава писмото на сливенските турски аванпостове. Това било привечерь, та тѣмнината и гѣстата тукъ гора не му позволили да разбере нѣщо отъ турското разположение на войските.

Спомена се на много мястото, че по-рано, Сливенъ е билъ обиколенъ съ буйна гора (*und ein dichter Wald verhinderten ihn, irgend etwas über die Stellung und Stärke der Türken zu erkunden*).

Едничкото, което този офицеръ научилъ при Сливенъ е, че тукъ турцитѣ очаквали ежеминутно русите. Привечерь сѫщия денъ, (30-ий Юлий) генералъ Рюдигеръ напушта квартирата си (при Драгоданово?) и потегля съ пѣхота и кавалерия за Сливенъ, като се приближава до него на петъ английски мили. Войската му се състояла отъ: една бригада отъ Бугските лансери, една отъ втората хусарска дивизия и една отъ четвъртата. Прѣзъ нощта не се позволило да се палятъ огньове (нѣкаждъ между *Камара* и с. *Кавлаклий*). Между полунощъ и три часа сутринята, тукъ пристига и останалията 6-и корпусъ, а въ петъ часа — всички Дибичови сили се струпватъ тамъ и се произвежда смотръ. Имало: 1) 6 батареи отъ 19-та дивизия, осемъ отъ 18-та съ 24 топа; 2) 4 батареи отъ 18-та дивизия съ 8 топа; 3) 10 батареи отъ 5-та дивизия съ 24 топа; 4) двѣ батареи отъ 7-та дивизия съ 4 топа; 5) 12 скадрона отъ Бугските лансери съ 8 топа²⁾; 6) 16 скадрона отъ 4-та дивизия съ 8 топа и 8) Донската артил-

¹⁾ Отъ пратения офицеръ въ Сливенъ се вижда, че писмото на везира е било писано съ цѣль да се разбере, че той е въ Сливенъ.

²⁾ Приблизително сѫщото число и у *Chesnney, Russo-Turkish campaigns of 1828—1829. London, 1854.* Ср. Dr. Tichelson, *Das Türkische Reich, Leipzig, 1854, s. 83—84.*